

Asia: VN/23400/2023

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä työvoimapalveluiden uudelleen järjestämiseen liittyvien lakien, valmiuslain ja julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisesta

1. Järjestämisvastuun siirtoon liittyvät muutokset

a) Näkemyksenne asiakastietojen käsittelyä, käyttöoikeuksia, tiedonsaantioikeuksia sekä työvoimaviranomaisen hankkimia lisäosia koskevan sääntelyn täsmentämisestä

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain muuttamisesta: 112 §, 114 §, 120 §, 120 a § ja 125 §,

Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaannosta annetun lain muuttamisesta: 14 §,

Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain 6 ja 13 §:n muuttamisesta annetun lain 13 §:n muuttamisesta):

Työ- ja elinkeinoministeriö pyytää lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle työvoimapalveluiden uudelleen järjestämiseen liittyvien lakien, valmiuslain ja julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamista koskevaiksi lainsäädännöksi. Kunta- ja hyvinvointialuetyönantajat KT kiittää mahdollisuudesta lausua ja esittää vastauksena ministeriön esittämiin yksilöityihin kysymyksiin seuraavaa:

Asiakastietoja voitaisiin jatkossa käsitellä myös KEHA-keskukselle säädettyjen kansanvälisen rekrytoinnin palveluissa sekä työvoimapalveluiden ja työttömyysturvan neuvontatehtävissä. Edelleen KEHA-keskukselle annettaisiin esityksellä oikeus saada tulotietojärjestelmästä tietoja valtakunnallisen tietojärjestelmäpalveluiden tuottamiseksi.

Kunta- ja hyvinvointialuetyönantajat KT pitää esitettyä tiedonsaanti- ja tiedonkäsittelyoikeuksien laajentamista perusteltuina.

Esityksellä täsmennettäisiin asiakastietojen käsittelyä, käyttö- ja tiedonsaantioikeuksia sekä työvoimaviranomaisten hankkimia lisäosia koskevaa sääntelyä. 120 § 1 momentin säännöstä

tietojärjestelmäpalvelujen yhteiskehittämisestä esitetään selkiytettäväksi muuttamatta sen asiasisältöä siten, että siihen lisättäisiin KEHAN vastuulle valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmäkokonaisuuteen liittymiseksi tarvittavien rajapintojen kehittäminen ja ylläpito. Edelleen säännökseen lisättäisiin kuvaus, että tietojärjestelmiä kehitettäisiin yhteistyössä työvoimaviranomaisten kanssa nimenomaan käytettävissä olevat määrärahat huomioiden. Pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa tuodaan esille, että järjestämislain 22 §:ssä tarkoitettuun työllisyyden edistämisen neuvottelukuntaan voitaisiin perustaa yhteiskehittämistä varten erillinen jaos, jonka kautta työvoimaviranomaisten osallistuminen voisi tapahtua.

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT pitää tärkeänä, että tietojärjestelmien kehittäminen tapahtuu yhteistyössä työvoimaviranomaisten kanssa. Ottaen huomioon, että KEHA valtion virastona on jatkossakin vastuussa tietojärjestelmien kehittämisestä ja ylläpidosta sille myönnettyjen määrärahojen puitteissa, muodostuu eri kehittämistehtävien koordinointi työvoimaviranomaisten kanssa kriittiseksi myös palveluiden järjestämisen kannalta. KT:n näkemyksenä on, että valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmäkokonaisuuteen liittymiseksi tarvittavilla tietojärjestelmillä tulee olla kehittämisessä ja ylläpidossa etusija. Jatkossa KEHA-keskukselle annettaisiin lisäksi oikeus kieltää työvoimaviranomaisen hankkiman lisäosan liittäminen valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmään tilanteissa, kun lisäosa olisi päällekkäinen käyttövelvoitteen piiriin kuuluvan tietojärjestelmäkokonaisuuden kanssa. KT:n näkemyksen mukaan tällöin entisestään korostuu tarve KEHA-keskuksen ja työvoimaviranomaisten väliselle yhteistyölle. KT yhtyy näkemykseen, että työllisyyden edistämisen neuvottelukunnan alaisuuteen perustettaisiin tätä varten erillinen jaos.

Lisäksi käyttöoikeus valtakunnalliseen asiakastietojärjestelmäkokonaisuuteen voitaisiin jatkossa myöntää ”kunnan tai kuntayhtymän” palveluksessa olevalle. Muutos olisi tarpeellinen, jotta käyttöoikeus olisi myös niillä viranhaltijoilla, joille siirretään sopimuksella tehtäviä (ks. 13 § 2 mom).

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT kannattaa esitettyä käyttöoikeuden lisäystä.

b) Näkemyksenne siirtävistä sopimuksista sekä tuki- ja korvauspäätöksistä

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaansaattamisesta annetun lain muuttamisesta 10 ja 11 §):

Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaansaattamisesta annetun lain 10 § lisättäisiin uusi 2 momentti. Valtio vastaisi sopimukseen liittyvistä vastuista siltä osin kuin ne kohdistuvat järjestämisvastuun siirtoa edeltävään aikaan, vaikka lasku käsiteltäisiin tai se saapuisi vuoden 2025 puolella.

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT kannattaa esitettyä lisäystä.

c) Näkemyksenne valtiolta kuntaan siirtynyttä henkilöstöä koskevaan muutosehdotukseen

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta 6 §):

Hallituksen esityksessä esitettäisiin muutettavaksi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaanpanosta annettua lain 6 §:ää (voimaanpanolaki) siten, että kyseisen pykälän 2 momenttiin lisättäisiin säännös, jonka perusteella valtiolta siirtyneen henkilöstön siirrot työllisyysalueen sisällä katsottaisiin vuoden 2025 loppuun asti liikkeenluovutukseksi.

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT pitää kyseisen säännöksen lisäystä voimaanpanolakiin lähtökohtaisesti kannatettavana.

Ehdotetun säännöksen mukaan kyseessä on liikkeen luovutus vain silloin, kun samaan työllisyysalueeseen kuuluvat kunnat tekevät kuntalain 54 §:n perusteella sopimuksen työvoimapalveluiden tuottamisesta ja toiminnan järjestelyt sekä mahdollinen henkilöstön siirto tapahtuu vuoden 2025 aikana.

KT:n näkemyksen mukaan säännöksen lisäys tulisi toteuttaa niin, että liikkeen luovutus koskisi myös kuntataustaista henkilöstöä. Jos säännöksen lisäys toteutetaan esitetyssä muodossa, liikkeen luovutus koskisi vain valtiolta liikkeen luovutuksella kuntaan tai kuntayhtymään siirtynyttä henkilöstöä. Sen sijaan, jos kunnassa työskennellyt henkilö siirtyisi työllisyysalueen toisen kunnan palvelukseen, tulisi tapauskohtaisesti arvioida kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain perusteella onko kyseessä liikkeen luovutus. Tämä on ongelmallista erityisesti tilanteessa, jossa samoissa tehtävissä työskentelee sekä valtiolta siirtyneitä että kuntataustaisia henkilöitä ja ko. tehtävät kokonaisuudessaan siirretään toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijoiden toimivaltaan. Hallituksen esityksen mukaan kyseisellä säännöksellä pyritään turvamaan vain valtiolta liikkeen luovutuksella kuntiin siirtyvän henkilöstön asemaa (katso hallituksen esitys sivu 28). KT:n näkemyksen mukaan säännös tulisi toteuttaa niin, että kyseessä olisi liikkeenluovutus myös silloin, kun siirtyvät henkilöt olisivat ns. kuntataustaisia viranhaltijoita.

Työllisyysalueen sisäiset liikkeen luovutukset tulisi pyrkiä tekemään kevään 2025 aikana, jotta palvelurakenne ja henkilöstön asemaan liittyvät ratkaisut saataisiin valmiiksi mahdollisimman nopeasti.

KT edellyttää, että työllisyyspalveluiden järjestämisestä vastaaville kunnille ja kuntayhtymille sekä työllisyyspalveluita tuottaville kunnille ja kuntayhtymille tulee kohdentaa täysimääräisesti rahoitusta palkkojen yhteensovittamisen toteuttamiseen.

Ehdotettuun muutospäätösuuteen liittyen KT tuo näkemyksensä esille haasteita, jotka liittyvät yhteistoimintaan ja palvelutoiminnan käynnistämiseen liittyvien velvoitteiden yhdistämiseen. Työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta kunnissa ja kuntayhtymissä annetun lain mukaan yhteistoiminnan osapuolia ovat kunta tai hyvinvointialue työnantajana ja sen palveluksessa oleva henkilöstö. Kunnat ovat velvollisia järjestämään lain edellyttämät palvelut täysimääräisinä 1.1.2025 lukien, jolloin liikkeen luovutuksella siirtyvä valtion henkilöstö siirtyy kuntien palvelukseen. Tämä tulee olemaan kunnille palveluiden järjestäjänä olemaan haasteellista. Kunnat joutuvat

rakentamaan uuden palvelukokonaisuuden. Tämä muutkokokonaisuus tulee tuomaan muutoksia siirtyvän henkilöstön palvelussuhteen ehtoihin.

KT ehdottaa muutkokokonaisuuteen liittyen, että yhteistoimintalakea tarkennettaisiin siten, että TE2024 uudistukseen liittyen kuntatyönantaja voi käydä liikkeen luovutuksen kohteena olevan henkilöstön kanssa yhteistoimintaneuvotteluita jo vuoden 2024 aikana, ennen liikkeen luovutusajankohtaa

d) Näkemyksenne muista järjestämisvastuun siirtoon liittyvistä ehdotuksista:

Esityksellä laajennettaisiin järjestämisvastuussa olevan kunnan tai kuntayhtymän mahdollisuutta sopia työvoimaviranomaiselle kuuluvan toimivallan siirtämisestä kuntalain 54 § mukaisesti toisen kunnan viranhaltijalle.

Järjestämislain 13 § 2 momenttiin tehtäisiin muutos, jolloin myös muussa kuin järjestämislaissa työvoimaviranomaiselle säädettyjä tehtäviä voitaisiin sopimuksella antaa toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Tämän vuoksi esitysluonnoksessa muutettaisiin työttömyysturvalain 1 luku 5 § 16 kohdan työvoimaviranomaisen määritelmäsäännöstä vastaamaan järjestämislakiin ehdotettua muutosta. Tällöin työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin "[...]työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa tarkoitettua kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä toimialueellaan, sekä viranhaltijaa, joka mainitun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua sopimuksen nojalla hoitaa tässä laissa säädettyjä työvoimaviranomaisen tehtäviä."

Työvoimaviranomaiselle kuuluvia tehtäviä on kuvattu myös työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun lain 4 § (suunnitelma), 5 § (sisältö) ja 8 § (asiakkuuden päättymisen arviointi) sekä kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 7 § (aktivointisuunnitelman laatiminen). Työllistymisen monialaisesta edistämisestä annetun laissa ei työvoimaviranomaisesta ole säädetty tarkemmin. Sen sijaan kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 7 §:n perusteella aktivointisuunnitelman laatimiseen osallistuu se työvoimaviranomainen, jonka toimialueella henkilön kotikunta on, tai se työvoimaviranomainen, jonka asiakkaana henkilö on työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 17 §:n perusteella.

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT ehdottaa, että työ- ja elinkeinoministeriö selvittää, mahdollistaako järjestämislain 13 § 2 momenttiin tehtävä muutos myös kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 7 § aktivointisuunnitelman laatimiseen liittyvän tehtävän siirtämisen. KT ehdottaa, että tarvittaessa kuntouttavaa työtoimintaa koskevaa lakia muutettaisiin työttömyysturvalain 1 luku 5 § 16 kohtaan tehtävää muutosta vastaavasti.

2. Työnhakijan palveluprosessiin ehdotettavat muutokset

Näkemyksenne työnhakijan palveluprosessiin ehdotettavista muutoksista

(Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain muuttamisesta 32 §, 33 §, 44 - 47§ ja vastaavat muutokset laki julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain muuttamisesta 2 luvun 6 §, 3 luvun 3 - 6 §):

Esityksellä pyritään joustavoittamaan työnhakijan palveluprosessia lisäämällä pääministeri Orpon hallituksen hallitusohjelmanmukaisesti asiantuntijan harkintavaltaa. Esityksellä muutettaisiin järjestämislain 32 § 3 momenttia kokonaisuudessaan. Tällöin työnhakijalle, jonka työttömyys on päättymässä kolmen kuukauden kuluessa, ei enää jatkossa pääsääntöisesti järjestettäisi työnhakukeskusteluja tai täydentäviä työnhakukeskusteluja. Edellytyksenä tälle olisi, että työttömyys päättyisi vähintään kolmeksi kuukaudeksi, ja että työnhakijan palvelutarve ei edellytä keskustelujen järjestämistä. Lisäksi 32 § 1 momenttiin lisättäisiin johdantokappaleeseen lause: ”työvoimaviranomainen järjestää työnhakijan palvelutarve ja olosuhteet huomioon ottaen tarkoituksenmukaisimmalla tavalla.” Koska voimassa olevassa laissa ko. lause on 3 momentin ensimmäisessä virkkeessä, olisi muutos säännöskohtaisten perustelujen mukaan vain tekninen muutos.

Käytännössä asiantuntijan harkinnanvallan lisäys koskisi hyvin rajattua asiakasryhmää eikä Kunta- ja hyvinvointialueu työnantajat KT:n näkemyksen mukaan vastaa pääministeri Orpon hallituksen hallitusohjelmakirjauksen tavoitetta. KT kiinnittää myös huomiota siihen, että samalla järjestämislain 32 § 1 momentin 1 kohtaa esitetään muutettavaksi siten, että jatkossa täydentävät työnhakukeskustelut järjestettäisiin aina kahden viikon välein alkuhaastattelun jälkeen. Tältä osin työ- ja elinkeinoministeriö ehdottaa sääntelyn tiukentamista, joka osaltaan vähentää asiakasprosessiin liittyvää harkintavaltaa.

KT haluaa tuoda esille, että sekä Valtiontalouden tarkastusviraston että työ- ja elinkeinoministeriön vuonna 2023 valmistuneiden selvitysten perusteella ns. Pohjoismainen työvoimapalvelumalli ei ole saavuttanut sille asetettuja tavoitteita ja toimintatasoa. Etenkin VTV:n selvitysten johtopäätöksiä KT pitää kriittisinä arvioitaessa nyt esitetyn harkintavallan lisäyksen riittävyttä. VTV:n näkemyksen mukaan asiakaspalvelumalli on johtanut yksilöiden tarpeet huonosti huomioivaan palveluprosessiin, jolloin myöskään henkilöstöresursseja ei ole voitu käyttää tavoitteeseen nähden optimaalisella tavalla. VTV katsoo, että henkilöstöresurssien sitominen palvelumallin edellyttämiin haastatteluihin ja keskusteluihin on johtanut ylipalveluun niiden asiakkaiden kohdalla, jotka työllistyisivät itsenäisesti ja omatoimisesti. Toisaalta ne asiakkaat, jotka tarvitsivat palvelumallia intensiivisempää ja yksilöllisempää palvelua, ovat saaneet palvelutarpeeseen nähden riittämätöntä palvelua. VTV suosittaa työ- ja elinkeinoministeriölle, että sen tulisi edistää lainsäädännöllä ja mahdollisilla ohjeistuksilla TE-palvelujen henkilöstöresurssien kohdentumista nykyistä enemmän asiakkaan palvelutarpeen mukaisesti sekä yksinkertaistaa määrällistä työnhakuvelvoitetta koskevaa lainsäädäntöä ja ohjeistusta.

Vaikka TEM:n selvityksen johtopäätös on VTV:n selvityksen kanssa samansuuntainen, tarjoaa se kuitenkin lähtökohtaisesti erilaisen kuvan mallin toimeenpanosta. TEM:n selvityksen perusteella alle puolet alkuhaastatteluista on järjestetty kasvokkain lain edellyttämällä tavalla. Lisäksi täydentäviä

työnhakukeskusteluja on järjestetty selvästi vähemmän kuin malli edellyttäisi. Edelleen toimeenpanon osalta sekä alueelliset erot että erot TE-toimiston ja kuntakokeilujen välillä ovat suuria. Kaikkiaan työnhakuvelvoite on TEM:n selvityksen perusteella asetettu vain 61 %:lle asiakkaista. TEM:n selvityksen antama kuva ei kuitenkaan tukisi VTV:n johtopäätöstä henkilöstöresurssien kohdentamisen ongelmien olevan syy asiakasmallin toimeenpanon puutteisiin.

KT haluaa muistuttaa, että Europan komissio korostaa työllisyysstrategiassa etenkin heikommassa asemassa olevien työnhakijoiden huomioimista yksilöllisillä ja räätälöidyillä palveluilla (PES Knowledge Centre - Employment, Social Affairs & Inclusion - European Commission (europa.eu)). Kansainvälisen vertailun perusteella olemme tässä onnistuneet jossain määrin puutteellisesti. Esimerkiksi OECD tuo esille arviossaan aktiivisen työvoimapolitiikan toteutumisesta Suomessa (1. Assessment and recommendations | Evaluation of Active Labour Market Policies in Finland | OECD iLibrary (oecd-ilibrary.org)), että olemme huonosti pystyneet integroimaan aktiivipalveluihin etenkin haastavammassa asemassa olevien työnhakijoiden ryhmää.

Esitysluonnoksessa ei KT:n näkemyksen mukaan olla riittävästi myöskään huomioitu samanaikaisesti työttömyysturvaan tehtävien uudistusten vaikutuksia. Esimerkiksi ansiopäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehto on pidennetty ja myöhemmin tänä vuonna eduskunnalle annettavassa esityksessä tullaan ehdottamaan ansiopäivärahan porrastusta. Nämä uudistukset kannustavat työtöntä vastaanottamaan työmarkkinoilla tarjolla olevaa työtä. Näin työttömyysturvaan tehtävät uudistukset saavat aikaan työvoimapalvelumallin kanssa samanlaisia käyttäytymismuutoksia etenkin sellaisissa työnhakijoissa, joiden osaaminen ja muut ominaisuudet vastaavat työvoiman kysyntää työmarkkinoilla. Sen sijaan muiden kohdalla työttömyysturvaan tehtävät muutokset lisäävät puolestaan sekä työvoimapalveluihin kohdistuvaa kysyntää että odotuksia palvelujen vaikuttavuudesta. Työvoimapalveluiden siirtyessä kuntiin niiden vastuu työttömyysturvan rahoituksesta sekä lisääntyy että aikaistuu. Näin jatkossa työvoimaviranomaisilla on vahva kannustin tarjota, tuottaa ja toteuttaa sellaisia työvoimapalveluja, jotka lisäävät työllisyyttä alueella.

Edelliset tekijät huomioon ottaen KT ei pidä nyt esitettyä palveluprosessin harkinnanvaraisuuden lisäämistä riittävänä vaan ehdottaa tältä osin sääntelyn merkittävästi suurempaa keventämistä. Kuntien mahdollisuuksia tarjota tarpeenmukaisia palveluita tulee vahvemmin edistää Valtiontalouden tarkastusviraston suositusten mukaisesti.

3. Muut ehdotettavat muutokset

a) Näkemyksenne työttömyysturvalakiin sisältyvistä muutoksista:

Esitysluonnoksella tehtäisiin muutos koskien työvoimaviranomaisen määritelmää (TTL 1 luku 5 § 1 momentti 16 kohta).

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT pitää esitettyä määritelmää koskevaa muutosta tarpeellisena ja pyytää huomioimaan myös tässä yhteydessä, tulisiko vastaava muutos tehdä myös muissa laeissa, joissa työvoimaviranomaiselle asetetaan tehtäviä.

Edellisen lisäksi esityksellä muutettaisiin työvoimapolitiittisesti moitittavaa menettelyä vastaamaan järjestämislain 32 § tehtäviä muutoksia. Työttömyysturvalain 2 a luvun 9 § 1 momenttiin lisättäisiin uusi 1 a kohta. Sen perusteella työnhakijalle asetettaisiin korvaukseton aika, jos hän on omalla menettelyllään aiheuttanut sen, ettei työvoimaviranomainen ole järjestänyt hänelle työnhakukeskusteluja ja täydentäviä työnhakukeskusteluja. Esityksen säännöskohtaisissa perusteluissa tuodaan esimerkkinä tilanne, jossa työnhakija on ilmoittanut työttömyyden päättymisestä ja sen seurauksena palveluprosessia ei ole toimeenpantu, mutta myöhemmin ilmenee työttömyyden jatkuvan. Perusteluissa tuodaan myös esille, että työnhakijan palveluprosessin toimeenpanosta luopumisen edellytyksenä tulee olla varma tieto työttömyydestä. Tilanteessa, jossa työnhakijalla on tästä varma tieto ja tilanne kuitenkin muuttuu, ei asetettaisi korvauksetonta aikaa. Mikäli työnhakija kieltäytyy varmasta työpaikasta, menettelyn vaikutusta arvioitaisiin työstä kieltäytymisenä (TTL 2 a luku 4 §). Ehdotettu säännös liittyy siis sellaiseen työnhakijan toimintaan, jossa hän ilmoittaa työttömyyden päättymisestä ilman, että hänellä olisi tästä tietoa.

Kunta- ja hyvinvointialueyönantajat KT pitää esitettyä lisäystä kannatettavana.

b) Muut mahdolliset näkemyksenne esitysluonnoksesta:

Hallituksen esityksessä esitettäisiin muutettavaksi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:ssä säädettyä työvoimaviranomaisen määritelmää. Kyseisen säännösehdotuksen mukaan työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä toimialueellaan. Lisäksi työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin myös viranhaltijaa, joka 13 § 2 momentissa tarkoitettuna sopimuksen nojalla hoitaa työvoimaviranomaisen tehtäviä.

Työvoimaviranomaisen määritelmä vaikuttaa myös muuhun lainsäädäntöön. Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että valmiuslakiin tehdään tarvittavat täsmennykset koskien sitä, että työvoimaviranomaisella viitattaisiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa määriteltyihin työvoimaviranomaisiin.

KT pitää tärkeänä, että työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:ssä säädetty työvoimaviranomaisen määritelmä on selkeä, yksiselitteinen sekä helposti ymmärrettävä. Käsitettä ”työvoimaviranomainen” käytetään useassa yhteydessä mm. järjestämislaisissa ja voimaannpanolaisissa sekä muussa lainsäädännössä, kuten valmiuslaisissa. KT:n näkemyksen mukaan, jos työvoimaviranomaisen määritelmää muutetaan hallituksen esityksessä esitetyllä tavalla, on mahdollista, että lain soveltaja ei tiedä, onko ”työvoimaviranomaisella” tarkoitettu yksittäistä viranhaltijaa vai järjestämisvastuussa olevaa kunnan tai kuntayhtymän viranomaista. Tämä voi johtaa haastaviin tilanteisiin lakia sovellettaessa. Esimerkiksi järjestämislain 123 §:n 1 momentin

mukaan kehittämis- ja hallintokeskus ja työvoimaviranomaiset ovat 120 §:ssä tarkoitetun valtakunnallisen tietovarannon yhteisrekisterinpitäjiä. Jos työvoimaviranomaisen määritelmää muutetaan, voi jäädä epäselväksi, onko rekisterinpitovastuussa työvoimapalveluiden järjestämisvastuussa oleva kunta vai jokainen viranhaltija, jolle toimivaltaa on siirretty, yhdessä kehittämis- ja hallintokeskuksen kanssa.

KT ehdottaa järjestämislain 3 § 1 momentin 1 kohtaa täsmennettäväksi. Tämä voitaisiin toteuttaa siten, että työvoimapalveluiden järjestämisestä vastuussa oleva viranomainen määriteltäisiin järjestämisvastuussa olevaksi työvoimaviranomaiseksi ja yksittäinen viranhaltija, joka 13 §:n 2 momentissa tarkoitetun sopimuksen nojalla hoitaa viranomaistehtäviä, muuksi työvoimaviranomaiseksi. Lisäksi tulee täsmentää lakikokonaisuutta tarvittaessa sen osalta, milloin laissa tarkoitetaan vain järjestämisvastuussa olevaa työvoimaviranomaista.

Tötterman Patrik
Kunta- ja hyvinvointialueuetyönantajat KT